

રાજકીય શતરંજના આટાપાટા

સલામી સવારની..

હિંદુઓના મત માટે મંદિરોમાં કીટ આપો! મુસ્લિમ મત માટે લાઈડસ્પીકર કીટ આપો!
'સીટ' આપો પટેલ - સમાજમાં બધાં મંદિરોને - કરે ભવે બધા સમાજ ગુનહા ક્લીનચીટ આપો! (પક્ષોનું જ્ઞાતિવાદી વલણ)

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

બાંધો ગૌશાળા, બધાં જ એરપોર્ટ - હિંદુ - સંસ્કૃતિ...
'હિંદુવા રેસ' 'સીટ' કીટમાં કીટ - 'દર્મ'થી ચીટ

ચિંતન
વ્યસને વાર્યકૃષ્ટે વા ભયે વા જીવિતાન્તગે । વિમુશંચ સ્વયા ભુદ્રયા દુષ્ટિમાન નાપસીદતિ ॥
ઉપરોક્ત શ્લોક કિષ્કિન્ધા કાંડમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
ઉત્તમ ભુદ્ધિ વડે વિચાર કરનારો ધૈર્યવાન પુરુષ પ્રિયજ્વળોના વિયોગ સમયે દેવ્યાર્દિના વિનાશથી થતા કષ્ટના સમયે, ચોર વગેરેના ભયમાં તેમજ જીવિતનો અંત આણે એવા બીજા હર કોી સંકટના સમયે પણ પીડાતો નથી.
વાલ્મિકી રામાયણમાં રામચંદ્રજીનો વિરહ વેદનાનું વર્ણન કરતાં સમજાવે છે કે વિરહનું દુ:ખ ભદ્રું જ ભૂલાવી દે છે - ધનનો વિનાશ ભય, કષ્ટ, પીડા કંઈ જ અસર કરતાં નથી - સ્નેહીજનનો સાથ હોય તો સુખ જ હોય છે.

સુવિચાર

- મોજમસ્તીને ક્યારેય પેન-ડીંગમાં રાખવી નહીં... કારણ કે... સમયનું ક્યારેય રીઝર્વેશન થતું નથી? - પ્રેમ સુમેસરા
- જીવનનો અર્થ 'સ્વ'ની શોધ નથી, પણ 'સ્વ'નું નિર્માણ છે - એસ. ભદ્રાચાર્ય
- રિક્ષેશન એ એકધરનો પ્રત્યુત્તર છે, આપણે કેવી રીતે રિક્ષેક્ટ કરીએ છીએ તેના ઉપરથી આપણી સમજદારીનું માપ નીકળે છે - જનકલ્યાણ
- જે માણસ બીજાના કારણે સુખી નથી હોતો, એ સરવાળે તો પોતાના કારણે જ દુ:ખી હોય છે - કૃષ્ણકાંત ઉનાવડ
- આ દુનિયામાં બધું કિંમતી જ હોય છે... મેળવ્યા પહેલા અને ગુમાવ્યા પછી... - અકઝલ પેપરવાલા
- જે દેશના ધર્મસ્થાનો તેના શૈક્ષણિક સંકુલ કરતા વૈભવી અને આધુનિક બનવા લાગે તો સમજવું કે... પ્રજા મુખર્તા તરફ અને તે દેશ અધોગતિ તરફ આગળ વધી રહ્યાં છે - ઓશો
- આજનું ઔપચ : બિલવાદી તેલના ટીપા કાનમાં નાખવાથી કાનની બધીરતામાં સુધારતો થાય છે. (સંકલન : દિપક વી. આશરા)

બોધકથા

તૈલવંગ સ્વામીના નામના પરમ સાધક કે જેમણે નેપાળના જંગલમાં રહી તપ કર્યું હતું. એકવાર નેપાળનો રાજા જંગલમાં વાઘનો શિકાર કરવાના ઈરાદાથી નીકળ્યો. એક વાઘ એણે જોયો પણ વાઘ એમના હાથમાં આવતો ન હતો. જંગલમાં અદૃશ્ય થઈ જતો હતો. વાઘનો પીછો કરતાં કરતાં એક ગુફામાં ગયો. રાજાએ જોયું કે વિકરાળ વાઘ તો તૈલવંગ સ્વામીના ચરણોમાં લપાઈને બેઠો હતો. અને એ વાઘ જાણે પોતાની બકરી હોય તેમ તૈલવંગ સ્વામી તેને પંપાળી રહ્યા હતા. વાઘ અને સ્વામી જાણે વર્ષોથી એકબીજાના જોડિયાર હોય એવું દૃશ્ય હતું.

વાઘ થોડીવારમાં જંગલમાં ચાલ્યો ગયો પછી રાજાએ તૈલવંગ સ્વામી કરી પુછ્યું, 'સ્વામીજી આ તે કેવું?, આનું વિકરાળ પશું પણ તમારી આગળ આમ ગરીબડું બનીને બેસે એ કેવી અજાયબી!!' સ્વામીજીએ હસીને કહ્યું, 'રાજા, એમાં આશ્ચર્ય પામવાની કંઈ જરૂર નથી. તમારું હૃદય અહિંસા અને પ્રેમથી પૂરેપૂરું ભરેલું હોય તો તમે જેને વિકરાળ ગણો છો એ પણ વાસ્તવ્ય ભર્યું બની જાય. તમે પ્રેમ કરશો તો એ પણ તમારી પર હેત વરસાવશે. આખરે આપણે બધા એક જ પરમપિતાનાં સંતાનો નથી શું?'

તૈલવંગ સ્વામીની વાત સાંભળી રાજાએ આજીવન શિકાર ન કરવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી.

વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદી સ્નેહીઓને તરછોડતા નથી અને વિરોધીઓને છોડતા નથી. એમની પ્રકૃતિમાં જ વણાઈ ગયેલો આ ગુણ તાજેતરની બે ઘટનાઓમાં પ્રતિબિંબિત થતો જોઈ શકાય છે. પૂર્વ મુખ્યમંત્રી આનંદીબેન પટેલને એમની ગરિમા મુજબ મધ્યપ્રદેશનાં રાજ્યપાલ પદે નિયુક્ત કરી એમણે વકાદારીનું જ ઈનામ આપ્યું છે. દિલ્હીના મુખ્ય મંત્રી અરવિંદ કેજરીવાલે અચાનક ગજા બહારનું કાર્ડ કાઢ્યું અને દિલ્હીની પ્રજાએ એમને ફરી વાર ભારે બહુમતી સાથે ચૂંટી કાઢ્યા. દંતકથા સમાં કિરણ બેદીને મુખ્યમંત્રી પદનાં ઉમેદવાર જાહેર કર્યાં છતાં ભાજપ ઉંધે માથે ફટકાનું એટલું જ નહીં, ખુદ કિરણ બેદી માટે મોઢું બતાવવા જેવી સ્થિતિ ન રહી. કુલ ૭૦ પૈકી ૬૭ બેઠકો આમ આદમી પાર્ટીની ઝોળીમાં ઠાલવીને રાજધાનીના નાગરિકોએ વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીને સીધું સંકેત આપી દીધો હતો કે જરૂર પડ્યે આ જ કેજરીવાલને રાષ્ટ્રીય ફક્ક પર ભાવિ વડાપ્રધાન તરીકે પણ અજમાવી શકાય એમ છે. મોદી આવા બિગતા શત્રુને જીરવવા ટેવાયેલા નથી. એથી કેજરીવાલ સામે બંધારણીય સત્તાઓ ધરાવતા ઉપ રાજ્યપાલથી લઈ દિલ્હીના પોલીસ કમિશનર સુધીના તમામ હોદ્દેદારોએ કેન્દ્રના ઈશારે મોરચો માંડ્યો હતો તે સર્વવિદિત છે. કેજરીવાલ નવા સવા રાજકારણી હોઈ ઘણી બાબતોમાં કાચા પડ્યા - એમના અનેક સાથીઓને એક યા બીજા કેસમાં ફસાવી બદનામ કરી શક્યા. આખરે કેજરીવાલે સૂચક મૌન ધારણ કરી દીધું અને રાજ્ય સરકારની મર્યાદામાં રહી કામ કરવા લાગ્યા પરંતુ લાભના પદ પર રહેનાર એમના ૨૧ ધારાસભ્યોને ભરતરફ કરાવવામાં ભાજપને સફળતા સાંપડી છે. ચૂંટણી પંચ મોદીના ઈશારે કામ કરે છે કે નહીં તે બાબત અસ્થાને એટલા માટે ગણાય કે એણે તો પ્રસ્થાપિત પરંપરા મુજબ અને નિયમાનુસાર તે ધારાસભ્યોની ચૂંટણીને ગેરકાયદેસર ગણી છે. સોનિયા ગાંધી અને જયા બચ્ચને પણ લાભનાં પદ મોંઘા પડ્યાં હતા અને એમણે પોતાના સાંસદ પદ પરથી રાજીનામું આપી ફરીથી ચૂંટણી લડવી પડી હતી. એ જુદી વાત છે કે ૨૧ ધારાસભ્યો ભરતરફ થવાથી કેજરીવાલ સરકારને ઊની આંચ આવે એમ નથી; પરંતુ આ એક મોટો 'સોઈકોલોજિકલ શોક' છે, જે આમ આદમી પાર્ટીની જનસાધારણ અને મતદાર સમૂહોમાં અત્યાર સુધી બચેલી શાપ પર અવળી અસર પાડી શકે છે. અલબત્ત, ફેર ચૂંટણી વખતે પ્રજામત ભૂમરંગ પણ થઈ શકે! આગામી દિવસોમાં જ્યારે ઘણા બધા રાજ્યોમાં વિધાનસભાની ચૂંટણીઓ આવી રહી છે અને ૨૦૧૮ની લોકસભાની ચૂંટણીમાં મોદી વિરુદ્ધ મહાગઠબંધન રચવાના મુદ્દે કેજરીવાલ નિણાયક ભૂમિકા ભજવી શકે એવી શક્યતા હોઈ એમને આગોતરો ફટકો મારી વડાપ્રધાને 'પહેલો ઘા રાખા' નો ફટકારી રણશિંગુ ફૂંકી દીધું છે. લાલુ યાદવથી લઈ કેજરીવાલ સુધીના નેતાઓ પર સર્કળો કસવામાં સફળ રહેલા વડાપ્રધાન મોદી રાહુલ ગાંધીને પણ નેશનલ હેરાલ્ડ કેસમાં અદાલતનાં ચક્રર મારતા કરશે એવી 'અપેક્ષા' અસ્થાને નથી!

રોગનો ભરડો

ગયા અંકમાં શરદીથી માનવ જીવન કેવી રીતે પ્રભાવિત થાય છે એ વિશે થોડી ચર્ચા કરી. સામાન્ય રીતે શરદીમાં લોકો ખૂશખુશાલ હોય છે. કારણ કે શિયાળામાં લોકોને રોગ ખૂબ ઓછા થતાં હોય છે. ખોરાકમાં શરદીના હિસાબે તાપમાન ઓછું હોવાને લીધે બેક્ટેરીયા લગભગ ઓછા પ્રમાણમાં અસર કરતાં હોય છે. એટલે કે એમનો વિકાસ ઓછો થતો હોય છે. તેથી માનવજીવનને રોગ ઓછો થાય છે. એવી રીતે જ અમેરિકા, કેનેડા, નેધરલેન્ડ, નોર્વે વગેરેમાં ખૂબ જ શિયાળામાં ભરફ પડે છે. ઘર અને રસ્તા લગભગ ભરફથી છવાયેલા રહે છે. માર્ઈનસ ૧ સે. થી માર્ઈનસ ૧૫ સે. સુધીના વાતાવરણમાં બેક્ટેરીયા તો શું માનવજીવન પણ અઘરું હોય છે. તેને લીધે રોગ બહુ જ ઓછા પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. જોકે, વાયરલ ઈન્ફેક્શન ત્યાં પણ માઝા મૂકે છે પણ ત્યાંની સરકાર શરદીને લગતી રસી અને રસીકરણ ઉપર ખૂબ જ ભાર મૂકતી હોય છે. ત્યાંની પ્રજા શિયાળાને ઉનાળા કરતાં વધારે પસંદ કરે છે. કારણ કે ૨૦ ઉપર તાપમાન જાય ત્યારે તે લોકો ગાંડા જેવા થઈ જાય છે અને ૨૮ થી ૩૫ની આજુબાજુ તો લોકો કપડા કાઢી નાખી રોડ ઉપર ફરતા થઈ જાય છે, એવું બધાએ ટી.વી.માં જોયું જ છે એમાં કાંઈ નવું નથી. અને એ વખતે ત્યાં રોગચાળો પ્રમાણમાં વધારે પડતો જોવા મળે છે. હવે, વાત કરીએ ભારતની ભારતમાં ઉનાળામાં વાતાવરણ ૩૦ થી ૪૦ ડીગ્રીની વચ્ચે રહેતું હોય છે. કોઈ વખતે ૪૦ ડીગ્રીથી ઉપર પણ જતું હોય છે. અને એમાં હવામાનમાં જો ભેજ ભળે તો બેક્ટેરીયા, વાયરસ જેવાં રોગો વધારે પ્રમાણમાં થાય છે અને એમાં જો ગંદકી ઉપર તો તો શું કહેવું. બેક્ટેરીયા વાયરસ, માંકડ-મચ્છર માટે વાતાવરણ સર્જી કરતાં પણ વધારે અનુકૂળ હોય છે. મનકાંવે એમ બેક્ટેરીયા ઉગે છે અને એ ઉગેલા બેક્ટેરીયાની અસર પાણીમાં, ખોરાકમાં, હવામાં, ઘરમાં બધી જ જગ્યા ઉપર જોવા મળે છે. આપણા દેશમાં સામાન્ય રીતે લોકો સમજદાર છે, બધાને બધી બબર છે, ચોરી કર્યાં પછી શું થાય એ પણ બબર છે, ખૂન કર્યાં પછી શું થાય એ પણ બબર છે. છતાં પણ લોકો ચોરી કરે છે અને ખૂન પણ કરે છે. હશે એમની સૌની મજબૂરી હશે પણ સત્ય તો આજ છે.

એવી જ રીતે જે જે જગ્યા ઉપર ચોખ્ખાઈ રાખવી જોઈએ એ નથી રાખતા અને તેને લીધે બેક્ટેરીયા, વાયરસ, માંકડ-મચ્છરનો પગપેસારો ઘણો વધી જાય છે અને પરીણામે મનુષ્યમાં એટલે કે સમગ્ર જાતમાં વિવિધ પ્રકારના રોગો જોવા મળે છે. જેમ કે, સાદો દાખલો વાયરલ ફીવર એટલે કે વાયરસથી થતો તાવ. અસંખ્ય પ્રકારના વાયરસ હોય છે અને તેને લીધે અસંખ્ય પ્રકારના વાયરલ રોગો જોવા મળે છે. મચ્છરો પોતાનું ધાર્યું કરતાં હોય છે, ચોખ્ખા પાણીમાં મચ્છર, ગંદા પાણીમાં મચ્છર અને તેને લીધે મેલેરિયા, ડેન્ગ્યુ, ચિકનગુનિયા જેવાં અસંખ્ય રોગો જોવા મળે છે. ખાસ કરીને ખાવાની પીવાની વસ્તુઓને લીધે જેમાં ચોખ્ખાઈ ખૂબ જ પ્રમાણમાં ઓછી હોય છે તેને લીધે ટાઈફોઈડ અને ઝાડા-ઉલટીના કેસ અને રોગ અસંખ્ય પ્રમાણમાં થાય છે. લોકો ત્રાસી જાય છે, દયાની ભીખ ભગવાન પાસે માંગે છે પણ લોકીત એ છે કે આપણે લોકો જાણીએ છીએ, બધાને બબર છે છતાં પણ ગંદકી છોડતા નથી. જેમ કહેવાય છે ને કે એક જણ દૂધની જગ્યાએ પાણી નામશે તો શું બગડવાનું હતું. પણ બીજા દિવસે આપણે લોકો પાણીથી જ ભરેલો હોય છે. બહુ ઓછા લોકો દૂધ નાખવામાં માનતા હશે એવું જ અહીંયાં થાય છે. બધા જ માણસો બહુ સમજે છે છતાં આમ માત્ર કામ નથી, આ સરકારનું કામ છે, સરકારના માણસો રાખેલા જ છે, જેમને ટેકસ ભરીએ અને એ બધા આ ચોખ્ખાઈનું કામ કરશે એવી ભાવનાથી અને એવા મિજાજથી દાદાગીરીથી આપણે કોઈ ચોખ્ખાઈનું કામ કરતાં નથી અને પરિણામે આપણે આપણા પરિવારેજનો, આપણા કુટુંબીજનો અને આખો ય દેશ રોગના ભયંકર ભરડામાં ફસાઈએ છીએ. ભગવાન દરેકને સદ્ ભુદ્ધિ આપે. અને ભગવાન તો કહે છે હું ક્યારેય તમને ચોખ્ખાઈનું મદદ કરવા નહીં આવું. એ તમારે જ કરવી પડશે. અને ચોખ્ખાઈ નહીં રાખીએ તો દુ:ખના દિવસો દૂર નથી. આ એટલા માટે કહેવું પડે છે કે હવે થોડાક જ સમયમાં શરદી જશે અને ઠંડી અને ગરમીની વચ્ચેની સિઝન આવશે. જેમાં મોટા મોટા રોગ થવાની શક્યતા બહુ રહેલી છે. હજુ, પણ સમજીએ પોતાનું ઘર, પોતાનું આગણું ચોખ્ખું રાખવા માટે પ્રયત્ન કરીએ જેના હિસાબે આપણું અને આપણા સમાજનું ભલું થાય. બસ એ જ પ્રાર્થના... અહીં રીડનું છે.

તળ દુરસ્તી
મહેન્દ્ર ગજજર
ડૉ. દિનેશ રાહોડ
sgpathlab@gmail.com

ધ્રાંગધ્રા: આ શહેરે મને પ્રેમ કરવાની અને નિભાવવાની હિંમત આપી છે

'ધ્રાંગ' એટલે પથ્થર અને 'ધરા' એટલે ધરતી, જમીન. ધ્રાંગધ્રા ભલે પથ્થરોની ધરતીનું શહેર ગણાતું હોય પણ એનો સ્વભાવ મીઠાપાણીના ઝરણા જેવો અને વ્યવહાર દરિયાના કાંઠે ઉછળતા મોજા જેવો છે. પહેલી જ નજરે આ શહેર ઉપરથી ભલે પથરીલું ને રૂપું સુકું લાગે પણ અહીં વસતા માનવીઓના મન એકદમ ક્રોમળ છે.

કચ્છ પછીના સૌથી વધુ તીવ્ર જોખમી ભૂકંપ જોન '૪' ના પટ્ટા પર સ્થિત આ ધ્રાંગધ્રા શહેર એની અબ્બક આર્થિક વિકાસ કરવા છે છે. ઈતિહાસની દ્રષ્ટિએ જોઈએ તો ધ્રાંગધ્રા રાજધાની ઈ.સ. ૧૭૮૩માં રાજા રાજ જશવંતસિંહજી (બીજા) એ સ્થાપી. એ અગાઉ આ રાજધાની હળવદ સ્થિત હતી. ૧૫૧ ગામોમાં ફેલાયેલી આ સત્તા - વિરાસત અનેક ઉત્તમ અને વીર રાજાઓ આપ્યા છે. રાજ રાજ્યસિંહજી (બીજા) રાજ રાજ્યસિંહજી (બીજા) રાજ જશવંતસિંહજી (બીજા) રાજ રાજ્યસિંહજી (ત્રીજા) રાજ અમરસિંહજી (બીજા) રાજ રણમલસિંહજી (બીજા) રાજ માનસિંહજી (બીજા) રાજ અજિતસિંહજી, રાજ ધનશ્યામસિંહજી, રાજ મેઘરાજસિંહજી (બીજા) ઇ.સ. ૧૭૩૦થી ૧૮૪૭ સુધીની આ રાજાશાહી પરંપરાએ આ ધરતીનું ગૌરવ વધાર્યું છે.

આ શહેરની એક ઓળખ એના ઉદ્યોગો પણ છે. ઈ.સ. ૧૯૨૮માં રાજ ધનશ્યામસિંહજી અને દીવાન માનસિંહજી દ્વારા દારા સ્થપાયેલ 'શક્તિ આલ્કલી વર્કસ' આજે 'ડી.સી.બલ્ક' (ધ્રાંગધ્રા કેમિકલ વર્કસ) ના નામે એશિયાના પ્રથમ નંબરના ક્વોલિટી સોડાએશ બનાવતું કારખાનું હોવાનું તમારામાં લખવાનું ટેલેન્ટ છે.....કચુક વ્યક્ત કરવાનું ઝનુન છે.....! જગતને, દુનિયાને, દોસ્તોને કચુક કહેવું છે? ...કોઈ બનાવ, ઘટના, વ્યક્તિ કે સંજોગો પર કશીક દીપ્તિ કરવી છે?...શું તમને એમ લાગે છે કે છાપાઓ, મેગેઝીનોમાં લખતા કોઈ કટારલેખક કરતા તમે સાચાં લખી શકો છો? તમને એમ લાગે છે કે તમારે કચુક અભિવ્યક્ત કરવું છે?... કહેવું છે...વ્યક્ત કરવું છે... પબ્લીશ કરવું છે...રજૂ કરવું છે!... પછી ચાહે એ કવિતા હોય...લખાણ હોય...ચિત્ર હોય કે પછી કોઈ અભિપ્રાય હોય...! જો લખાણ હોય કે પછી તમારી કોઈ આવડત વિષે વાત કરવી હોય તો સ્વાભાવિક છે કે તમારે કોઈ છાપું કે મેગેઝીનમાં એ લખાણ છપાવું પડે અથવા તો ફેસબુક જેવા માધ્યમો પર રજૂ કરવું પડે...પણ જો આ કોઈ છાપાવાળો હાથ ના ઝાલે કે પછી ફેસબુક જેવા માધ્યમ પર પ્રાયવસી ના જળવાય એવા સંજોગોમાં તમે તમારું પોતાનું છાપું કે પછી નેટેપેજ શરૂ કરીને કોઈની પણ સાડીબાર રાખ્યા વગર તમને ગમે તે અભિવ્યક્ત કરી શકો છો...!! કેસો...? તો એનો એકદમ સરળ અને સસ્તો ઉપાય છે બ્લોગ...!

હાલતા ને ચાલતા લોકો બ્લોગની લીક શેર કરતા રહેતા હોય છે એ જોઈને ઘણાને પ્રશ્ન થતો હશે કે સાલું આ બ્લોગ કઈ બલા છે? છે શું આ બ્લોગ? ઈન્ટરનેટનો વપરાશ કરતા લોકો તો બ્લોગ નામની આ બલાથી વાકેફ જ હશે. બ્લોગ એ હકીકતે એવી એક વેબસાઈટ છે જેના પર તમે વ્યક્તિગત રીતે કે પછી કોઈ એક ચુપ બનાવીને પોતે પોતાના અભિપ્રાયો, વિચારો કે પછી તમારી પાસે રહેલી કોઈ પણ પ્રકારની માહિતીને પબ્લીશ કરી શકો છો એટલે કે રજૂ કરી શકો છો. સાદી ભાષામાં સમજાવું તો બ્લોગ એ એક પ્રકારની ડાયરી છે કે જેમાં તમે કઈ પણ લખી શકો છો. ફોટા અપલોડ કરી શકો છો, તમારા વિચારો વ્યક્ત કરી શકો છો, બ્લોગ માં કંપનીની માહિતી કે જાહેરાત હોઈ શકે છે, રોજના તાજા સમાચાર કે પછી ઘણા બ્લોગમાં બ્રેકીંગ હોય મુકતા હોય છે તો ઘણા બ્લોગ્સ ઓનલાઈન સ્ટોર પણ હોઈ શકે છે, ટૂંકમાં બ્લોગ કોઈ એક માણસનો કે કોઈ કંપનીનો કે કોઈ ગ્રુપનો હોઈ શકે છે, અને હા બ્લોગ લખવાનો કોઈ

ગૌરવ ધરાવે છે. કેમ કે અહીં આસપાસના બજાણા વિસ્તારની ખારાપટ્ટાની જમીનમાં મીઠાનું થતું ભરપુર ઉત્પાદન આ ઉદ્યોગનો પ્રાણ છે. અહીં મીઠું ઓગાળીને કણીદાર સોડા બનાવાય છે જ્યારે અન્ય વિશ્વભરમાં દરિયાના ખારા પાણીમાંથી મીઠું બનાવાય છે. જે સ્વાસ્થ્યને હાનિકારક પણ હોય છે. ધ્રાંગધ્રામાં કાલા-કપાસનો ઉદ્યોગ પણ આજે ધમધમ છે. જુના જમાનામાં માત્ર તાંબા - પિત્તળના વાસણોથી સજજ 'કંસારા બજાર' આજે સ્ટીલના વાસણો વેચીને આ બજારની હયાતિ જાળવી રાખી છે.

ધ્રાંગધ્રાની વિશ્વભરમાં સૌથી મોટી ઓળખ બની હોય તો તે અહીંની " શિલ્પ સ્થાપત્ય કલા " થી બની છે. પથ્થરોની ધરતીમાંથી પાંગરેલી આ કલા દ્વારા ધ્રાંગધ્રાના સોમપુરાઓએ વિશ્વભરમાં ખ્યાતિ મેળવી છે. નિર્જીવ પથ્થરમાં પ્રાણ પુરવાની કલાથી આખા વિશ્વમાં આ ધરતીનું ગૌરવ વધાર્યું છે. જેમાં વિશાળ અને ભવ્ય મંદિરો, મસ્જિદો, દેરાસરો, વિશાળ કલાત્મક રાજ મહેલો, ભવ્ય કિલ્લાઓ, અનેક જીવંત પ્રતિમાઓ, વાવ, ચમૂતરાઓ જેવા અનેક ઉત્તમ નમૂનાઓ વિશ્વભરમાં પથરાયેલા છે. ધ્રાંગધ્રાના સોમપુરા કલાકારોની કલાના વૈશ્વિક ખ્યાતિ પ્રાપ્ત નમૂનાઓ જોઈએ તો - ગાંધીનગર પાસે રહેલી અડાલજ વાવ, અમદાવાદની સીદી સૈયદની જાળી, પાટણની રાણકી વાવ, મોદેરાનું સૂર્ય મંદિર, વડોદરાનો ભવ્ય રાજમહેલ, હળવદ અને મૂળીના રાજમહેલો, મંદિરો, સિદ્ધપુરનો વિશ્વ પ્રસિદ્ધ રૂઢ મહાલય, અમદાવાદની ઉસ્માનપુરાની મસ્જિદ, વગેરે ધ્રાંગધ્રાના પથ્થર અને સોમપુરાઓની કલાના આરાધ્યો છે. માર્ઈન્ટ આભુના ટેલવાડાનાં દેરાં,

સોમનાથ મંદિર, અંબાજી મંદિરના જિણાંધારમાં ધ્રાંગધ્રાના પથ્થરો અને સોમપુરાઓનું ટાંકણ સૌન્દર્ય દેર દેર અંકિત થયેલું છે. આ ઉપરાંત મુંબઈ, કોલકતા, ચેન્નઈ, દિલ્હી, ઈંગ્લેન્ડ, અમેરિકા જેવા અનેક દેશોમાં પણ આ ધરાના પથ્થરો અને કલાકારોની કલાનું સૌન્દર્યગાન આજે અને સદીઓ સુધી ગૂંજતું રહેશે.

પથ્થરની કલાની સાથે સાથે અહીં શબ્દ, શિક્ષણ, સંસ્કાર અને સંસ્કૃતિની કલાઓ પણ સમયાંતરે વિકસી છે. મારું ધોરણ ચારથી પીએચ.ડી સુધીનું સમગ્ર શિક્ષણ અહીં જ થયું છે. કેળવણી મંડળ - બોયઝ હાઈસ્કૂલ અને અહીંની આ કાંલેજે મને શિક્ષણની સાથે સાથે સંસ્કાર અને જીવન જીવવાની નવી ઊર્જા પણ આપી છે. અહીંના મારા શિક્ષકો શ્રી બલુભાઈ ઠાકર, ભૂપતભાઈ ઠાકર, રમેશ નિર્મલક, ડૉ. રમણિકલાલ મારુ વગેરેએ મને શિક્ષણ અને સાહિત્યના પિયૂષ પાયા છે. સાહિત્યિક ક્ષેત્રે ધ્રાંગધ્રાનું નામ આજે ગૌરવભરે લેવાય છે. ઈ.સ. ૧૯૮૩માં પંડિતગુરુનાં ધ્રાંગધ્રાના ગોકળદાસ લાલચંદ શાહની પ્રગટ થયેલી નવલકથા 'શુકનપ્રભા ચરિત્ર' થી લઈને આજ સુધીના ૧૨૪ વર્ષના

ગાળામાં આ ધરાએ અનેક સર્જકો આપ્યા છે. જેમાં પ્રેમશંકર ભટ્ટ, પુષ્કર ચંદરવાકર, ભૂપત વડોદરિયા, ડૉ. હસુ યાજ્ઞિક, ડૉ. નાગજીભાઈ ભટ્ટી, ડૉ. રમણિકલાલ મારુ, ભૂપતરાય મો. ઠાકર, ડૉ. એસ. એસ. રાહી, ડૉ. કનેચાલાલ ભટ્ટ આ સૌ સર્જકોએ ગુજરાતી સાહિત્યમાં નોંધપાત્ર મદદાન કરીને આ શહેરનું નામ ઉજાવવાનું કર્યું છે. શબ્દની સાથે સાથે અહીં સૂર અને લયના પણ મીઠા ઝરણાઓ વહ્યા છે. આ પથ્થરની ધરામાં રાજાશાહીના સમયથી સંગીતના સૂરો ગૂંજતા રહ્યા છે. ઈ.સ. ૧૯૫૬માં તત્કાલીન રાજા રાજ રણમલસિંહજીના આગ્રહથી જામનગરના સંગીતજ્ઞ શ્રી કાનજી ભટ્ટને ત્યા ના જામ વિભાજી પાસેથી વિશેષ રીતે આગ્રહ કરીને ધ્રાંગધ્રા બોલાવીને રાજગાયકનું પદ આપેલું. ૨૬ વર્ષના આ સંગીતજ્ઞએ પોતાના સંગીતના સ્વર, સૂર અને તાલથી સમગ્ર પંથકને પ્રેમભક્તિસરમાં તરબોળ કરીને પેદીઓ સુધી ચાલે એવી પરંપરાનો પાયો નાખ્યો હતો. તો વળી એ વખતે મીર અને લંબા પરિવારોએ પણ સંગીત ક્ષેત્રે સૂર અને સ્વરની સાધના કરી છે. પ્રેમશંકર ભટ્ટ, ભગવતી પ્રસાદ ભટ્ટ, સર્જક દેવશંકર મહેતાના પિતાશ્રી કાશીરામ મહેતા, શ્રી ખોડિદાસ સોમપુરા, શ્રી મૂળવંતરાય ભટ્ટ, મનુભાઈ ભટ્ટ, હસમૂખભાઈ વોરા, સુલતાન રૂઢાલવા, મહેન્દ્રભાઈ દંગી અને ડૉ. મેહુલ શેઠ, આ સૌએ સંગીતના વિવિધ રાગો, વાજિંતો, સ્વરો, તાલ - લય અને ગાયકી દ્વારા આ શહેરને સંવેદનશીલતા અને શાંતિનો અનુભવ કરાવ્યો છે.

(ક્રમશઃ)

આમાં 'બ્લોગ' કરે...!!!

નિયમ નથી મતલબ કે જરૂરી નથી કે બ્લોગ રોજે લખાય જ...એ તો જ્યારે મન થાય ત્યારે લખી શકો અને પબ્લીશ કરી શકો.. બ્લોગ લખ્યા પછી જે લોકો તમારો બ્લોગ વાંચે કે જેને ફોલોવર કહેવાય છે એ લોકો વાચ્યા પછી એ લખાણ વિષે કે માહિતી વિષે તમને ઓપીનીયન આપે...કોમેન્ટ કરે...ઘણાને ગમે તો વખાણ કરે, ના ગમે એ ટીકા કરે. ટૂંકમાં એક એવું વર્તુળ બને કે જેમાં અને જેની સાથે તમે વિચારોની આપલે કરી શકો...!

૨૩ ઓગસ્ટ, ૧૯૯૮માં ઈવાન વિલિયમ, સોપ્રથમ બ્લોગને અસ્તિત્વમાં લાવ્યા. જો કે 'વિલ્લોગ' એવા શબ્દનો ઉપયોગ એનાથી પણ પહેલા જોલ્ડ બરિરે ૧૯૮૭માં કર્યો હતો. જેના પરથી અંતે 'બ્લોગ' એવો ફેમસ શબ્દ મળ્યો. ૨૦૦૩માં ગૂગલ દ્વારા આ બ્લોગના રાયટ્સ ખરીદી લેવાયા અને એને સ્વરૂપ મળ્યું બ્લોગસ્પોટ.કોમ. પહેલા, બ્લોગમાં ઈમેજને લીક કરી શકાય એવી સુવિધા પૂરી પાડવામાં આવી અને પછી તો ધીમે ધીમે ટેમપ્લેટસ, પોસ્ટર એટલે કે ઈન્ફોર્મેશન, લેખ કે પછી વ્યક્તિગત વિચારો રજૂ કરી શકાય એવી વિશેષતા ઉમેરાઈ ગઈ. હવે તો પબ્લીશ થયેલી પોસ્ટ પર વાંચનાર લાઈક કે કોમેન્ટ કરી શકે એવી સુવિધાઓ આમ થઈ ગઈ છે. જે વ્યક્તિ બ્લોગ લખે છે એને બ્લોગર કહેવાય. પહેલા ફક્ત અંગ્રેજીમાં જ લખાતો બ્લોગ હવે તો દુનિયાભરની બધી જ ભાષાઓમાં લખાતો થઈ ગયો છે. ભારતમાં ઉપયોગમાં લેવાતી ભાષાઓની જ વાત કરીએ તો હિન્દી, ગુજરાતી, ઈંગ્લીશ, મલયાલમ, મરાઠી, કન્નડા, તેલુગુ, તમિલ, બંગાળી વિગેરે જેવી ઘણી ભાષામાં લખાય છે!

હવે તો બ્લોગ બનાવવો ખુબ જ સરળ છે અને એટલું જ સરળ છે બ્લોગને પૂરતા ફોલોવર મળે એ જોવું પણ કેમકે તમે સોશિયલ સાઈટો પર તમારા બ્લોગની લીક શેર કરીને લોકોને બ્લોગને ફોલો કરવાનું આમંત્રણ

આપી શકો છો. પણ હા ફોલોવર ત્યારે જ મળવાના અથવા તો નિયમિત ફોલોવર ત્યારે જ હોવાના કે તમારા બ્લોગનું કન્ટેન્ટ ખુબ જ અલગ અને ઉમદા હોવું જોઈએ. નહિતર એકવાર વિઝીટ કરીને ગયેલો વિઝીટર બીજા વાર તમારા બ્લોગના આંગણે પગ મુકવાનો નથી એ પાકડું...! બ્લોગ એ અભિવ્યક્તિનું માધ્યમ છે તો સ્વાભાવિક છે કે અશબ્દો કે જેનાથી અભિવ્યક્તિ રજૂ થઈ રહી છે એ પણ બ્લોગરના જ હોવા જોઈએ નહિ કે બીજા કોઈના...!

હા બીજાની માહિતી બ્લોગમાં મુકવા સમયે એ આપીયે કન્ટેન્ટ પારકી થઈ ગઈ કહેવાય. ફલાણાનો બ્લોગ છે એટલે મારો પણ હોવો જોઈએ એવું મિથ્યાભિમાન કે જક્ક એ શરૂઆત પુરતું ઠીક છે પણ એવી માનસિકતાવાળો બ્લોગ બહુ ટકતો નથી. કેમકે બ્લોગ વધુ લોકો સુધી પહોંચે એ માટે ખાસ તો તમે જે વિષય પર બ્લોગ કે બ્લોગ પોસ્ટ મૂકી રહ્યા હોવે એ વિષય જરા બીજાથી જુદો હોવો જરૂરી છે નહીતર થશે શું કે બ્લોગ જગતમાં એકને એક વિષયવસ્તુ કોઈ વાંચતું નથી...ને હીટ ના અભાવે અનેકી બ્લોગનું બાળમરણ થઈ ગયાના દાખલાઓ પણ છે જ...!

બ્લોગ તો હવે માર્ઈસની કિલક પર વર્લ્ડપ્રેસ કે બ્લોગ કે બીજી કોઈ મફત બ્લોગ બનાવી આપતી સાઈટો પર જવાથી બની જશે પણ વો બ્લોગ ચલાવે કે લિયે જનુન યાલિયે...! અભિભાવનો બ્લોગ જોઈએ એ સ્ટાર્ટલમાં બ્લોગ ચલાવવા જઈએ તો પછડાઈ જઈએ કેમકે બ્લોગ એ મૌલિક હોવો

જોઈએ અથવા તો બ્લોગનો ઉપયોગ ફક્ત ને ફક્ત તમારી આવડતને શોકેસ કરવામાં વપરાવો જોઈએ. ઘણા લોકો જનુન જનુનમાં અને ખાસ તો મફત મળતું હોવા